

ли тѣ чуждия печатъ и не забѣлѣзвахъ ли неговото сѣдбо-
носно значение въ работата на народното възраждане?

Периодическия печатъ е нововрѣменно явление.

Когато въ XVI ст. се усѣти въ Европа необходимостта
отъ распространението на книгата, Гутенбергъ изнамѣрва кни-
гопечатанието и удовлетворява наскъзната отъ книги необходи-
мостъ. Когато по-сѣтнѣ въ самия край на XVIII и началото
на XIX вѣкове се чувствава потребността за едно бързо,
общедостъпно и ефтино съобщение на всевъзможни свѣдѣния,
за общенѣе и ширенѣе на мислитѣ — явява се газетата, вѣст-
никътъ, въ свърѣмения смисълъ на думата.

Формално погледнато на происхождението на газетата—
ний би трѣбвало да прѣскочимъ малко въ по-раннитѣ врѣмена.
Йоще въ 1563 г. въ Венеция е излязало едно листо — *Notizie scritte* — което се продавало по една *gazeta* — име
на монета отъ нѣколко стотинки. Отъ тамъ и названието
газета на вѣстникитѣ въ цѣлия свѣтъ. Въ Англия, а послѣ
въ Германия и Франция сж се появили единъ видъ периоди-
чески списания— „меркурии“ йоще въ XVI столѣтие.

Въ Франция първий „Меркурий“ подкачилъ да изляза въ
1605 г., а първата газета: „La Gazette de France“ въ 1631 г.,
основана отъ Теофраста Рено, лѣкаръ и директоръ на бол-
ницитѣ, който убѣдилъ краля и Ришельо, че едно таквозъ из-
дание може да принесе полза и на болни, и на здрави. Но
най-убѣдително подѣйствувало казванието, че кралятъ ще може
чрѣзъ вѣстника да расправя работитѣ на подданицитѣ си въ
форма, която нему е приятна и износна.

Въ Германия се появява първи вѣстникъ „Извѣстие“
въ 1612 год. Въ Италия—въ 1799 а въ Испания—въ 1808 г.

Журналистиката, тъй както се разбира днесъ, е произве-
дение на най-новото врѣме. Тя има потеклото си пакъ въ голѣма-
та французска революция. Всичко, което е било до тогазъ, ка-
то вѣстници, е било зачатъци, зародиши отъ журналистика.
Днешнитѣ „Деба,“ „Фигаро,“ „Льо-Танъ,“ у френцитѣ, „Стан-
дардъ,“ „Дейли-нюсъ,“ „Дейли-телеграфъ“ у англичанитѣ, сж
вѣстници, за които не е имало нито помисълъ въ врѣмето на
прѣдишнитѣ меркурии, газети и извѣстия.

Печатътъ е днесъ една велика сила. Има и лоши вѣст-
ници. Ала изобщо казано, журналистиката въ ново врѣме си
е завоевала едно високо мѣсто. Безъ нея не може ни една
културна държава, ни единъ образованъ народъ. Отъ туй зача-
точно състояние на листо за новини, отъ ходяще по ржцѣ пам-